

ודאי ששכרה התתקנה עליכם ואגם פגעה. (ופגוש בהם ודאי רואה פני השכינה, משם שהשכרה מסתתרת בתוכם, היא בסתור והם בגלי, והיא נתקנת עוקם להדרות לפני המלה. והואיל ואקס באן שלשה, וכי ששכרה נתקנה עליכם ושרה בתוכם).

פתח ואמר, (בראשית לו) קח נא את ברकתי אשר ברכתי אשר היבאת לך וגוז', פד חמא יעקב לסמאל, כאשרה יעקב את סמאל מקררג באוטו לילה, ראה אותו בדמota שעשו, ולא הפיר בו עד שעלה הבקר. בין שעלה הבקר והשגים בו, ראה אותו בפניהם נסרים גלויים. התפונן באורה דמות שהיתה כרמות עשו, מיד השגיהם וידע שהיה ממונה של עשו והחזקיק בו. מה כתוב? (שם לו) ויאמר שלחני כי עלה השחר. והחברים העירו, ששביל שהגיעו זמנו לזרר ולשבח את מקודש ברוך הוא, ועל זה כי עלה השחר.

ובאן יש להסתכל, שודאי שלטונו אינו אלא בלילה בתוך התחכה, וסוד זה - מפחד בלילות, זה פחד הגיהנים. ומה שאמר בלילות, רצה לומר הוא ונכחתו. ושביל כך לא שולט אלא בלילה.

זה שאמר ויאמר שלחני כי עלה השחר. מה זה כי עלה השחר? משום שפשגיע הבקר ועובר שלטונו של החשך של הלילה, או נכנס הוא ואוכלוסיו בנקב תהום ורבה שלצד צפון, עד שגננס הלילה, ונשאים הצלבים, ושולטים ומשוטטים בלילה (בעולם) עד שכא הבקר. וכן קיה דוחק לומר, שלחני כי עלה השחר, שהרי לא שולט ביום.

במו זה גלותם של ישראל, שהיא בלילה וקראת לילה. מלך עודדי כוכבים וממלות רשות שליט על

שכינתא אתתקנת עלייכו, ואתזון פנים דילה. (ס"א ואערע בהו ודאי חמץ שכינה בינוי דשכינתא אסתה בינויו אהיה בסתמי ואינו באנגליה ואיהו אתתקנת בחריוו לאחזהה חמץ מלכא והוואיל ואתזון הקא תלתא ודאי שכינה אתתקנת עלייכו ושראיון בינויו).).

פתח ואמר, (בראשית לו) קח נא את ברקתי אשר היבאת לך וגוז', פד חמא יעקב לסמאל, מקררג באורה לילה, חמא לייה בהhoa דיוקנא דעתו, ולא אשפט מודע ביה עד דסליך צפרא. בין דסליך צפרא, ואשכח ביה, חמא ליה בנפין סתימין ואתגלין. אסתכל בהhoa דיוקנא, דהוה כדיוקנא דעתו, מיד אשכח זידע דהוה ממנה דעתו. אתקייף ביה מה כתיב, (בראשית לו) ויאמר שלחני כי עלה השחר. וחבריא אattrו, דגין דמתא זמיה לזרא ולשבחה ליה לקודשא בריך היא, ועל דא כי עלה השחר.

זה בא אית לאסתכל, ודודאי שלטנותא דיליה לאו איהו אלא בליליא, גו חסוכא, ורזא דא (שיר השירים ג') מפחד בלילות דא פחדא דגיהנים. ומה דאמר בלילות. רצונו לאמר איהו ונוקביה. ובגינוי כה לא שליט אלא בליליא.

זדא דאמר ויאמר שלחני כי עלה השחר. מאין דבר אני צפרא, ואת עבר שלטנו דחשוכא דיליליא, כדין עאל איהו ואוקולוסיה בנוקבא דתהומא רבא, דלסטר צפון, עד דعال ליליא, ואשתרו כלבי, ושלטי ומשטטי בליליא, (ר"א בעלה) עד דאני צפרא. ועל דא הוה דחיק לומר, שלחני כי עלה השחר, דהא לא שליט ביממה. בגונא דא גלויתא דישראל, דאיהו בליליא, ואקורי לילה. מלכא עבودת כוכבים